

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfântului Ierarh Nicolae

Pace vouă, fiilor, o, pace vouă, străjerii Mei între pământ și cer pentru venirea Mea cuvânt peste pământ!

Stau deasupra pe nori de slavă și grăiesc cuvânt de sărbătoare și sunt cu sfinții Mei venit în ziua aceasta scrisă în calendarul creștin cu sărbătoarea ei. Serbează sfinții în cer pe ierarhul Nicolae, mărturisorul Meu, iar Eu vin la voi cuvânt, fiilor. V-am dat urechi de auzit ca să auziți glasul Meu când grăiesc de deasupra și ca să-Mi puneți cuvântul în carte, și pe cale apoi ca să meargă el și să se îplinească.

Ne scriem în carte cu tot ce am să vă împart acum. Mai întâi rostesc binecuvântare ca să ieșiți vestitori și împărțitori de bucurie sfântă peste cei din orașul Meu de poposire în vremea aceasta și să le vestiți lor amintirea nașterii Mele și bucuria acestei mântuitoare sărbători.

O, fiilor, gătiți-vă de sărbătoare, împodobiți-vă cu măreție și așezați-vă înaintea celor ce se vor aduna ca să primească de la voi colindele nașterii lui Hristos și să petreacă în mijlocul cetății ajunul serbării nașterii Mele pe pământ acum două mii de ani, și pe Fecioara mama Mea și ieslea care M-a primit venit de la Tatăl prin naștere, o, că nu s-a găsit loc ca să fie primită mama Mea și să-și nască Fiul promis prin prooroci și prin înger vestitor, dar Ne-au primit vitele dacă oamenii n-au făcut aceasta, iar voi acum aduceți aminte prin colinde și vestiți vremea aceea acum cu sărbătoare creștinească și stați între oameni cântând colinde. Toate inimile se vor mângâia, toți se vor bucura, și vor povesti apoi această bucurie și veți fi primiți cu dragoste, cu dor, cu nădejde, fiilor.

Mergeți acum și pregătiți locul de întâlnire și calea până acolo și mersul vostru cu sărbătoare prin mijlocul cetății Domnului, căci orașul Pucioasa este Betleemul Meu de azi în care Eu, Domnul, am cetatea cuvântului Meu și pe voi străjeri între pământ și cer pentru venirea Mea cuvânt, fiilor.

O, binecuvântată să fie toată lucrarea pe care o pregătiți și toată clipa aceea de întâlnire însoțită de colindele nașterii Domnului, toată petrecerea cea dulce pe care voi o veți dăruia celor ce se vor strânge și vor gusta cu inima simțirea cea sfântă a sărbătorii Crăciunului! Eu sunt Crăciunul, Eu sunt Hristos, Eu sunt Cel ce vin cuvânt pe pământ la voi și-Mi pregătesc slava venirii văzute căci vin curând, vin că așa este scris, și de aceea vin.

Scumpă și sfântă se ridică la cer seara de veghe sfântă când voi veți sta în mijlocul celor ce se vor aduna în oraș ca să vă aștepte să veniți să colindați și să-i bucurați, iar îngerii vor scrie și vor mărturisi între cei din cer, precum și pe pământ se va mărturisi în lung și în lat sărbătoarea Crăciunului în orașul Pucioasa, și despre voi împărțitori de bucurii în duh de sărbătoare sfântă, seara de Crăciun.

Așa, fiilor, și pace vouă și petrecerii cu voi a celor ce locuiesc în acest oraș, și care vor purta apoi în ei multă vreme această clipă de bucurie, acest dar sfânt! Amin.

Și acum, iată ziua de sărbătoare sfântă pentru ierarhul Nicolae, așa cum sfinții toți mărturisorii pe pământ au primit nume mare în cer și pe pământ și sunt ei sărbătoriți cu zilele lor de ridicare la cer între sfinți și sunt rugați de creștini să mărturisească la Dumnezeu pentru ei pe pământ, și apoi pentru viața lor cea din cer. Așadar, ce frumos este pe pământ când creștinii sărbătoresc pe cei din cer, ce frumos!

Stă scris în istoria sfinților că acest mare părinte al turmei creștine veghea cu milă și cu dragoste de păstor și-și puneja ajutorul său acolo unde vedea că este nevoie de ajutor de la

Dumnezeu. Îi învață și pe părinți, dar și pe copiii lor îi învață iubirea și recunoștința cea pentru Dumnezeu și veghea cea sfântă pentru pașii celor păstoriți de el.

Iată, Eu, Domnul, am hrănit mulți creștini din izvorul Meu de cuvânt și și-au întărit viața lor cu Dumnezeu, dar dacă au născut copii, și nu i-au întărit pe ei zi și noapte cu cuvântul gurii Mele, cu povește cerești, cu veghe sfântă pentru calea lor cu Hristos până la capăt, o, i-au pierdut spre fiii lumii spre care copiii lor s-au încântat să se ducă de lângă Dumnezeu, și nu numai că le-au adus dureri mari și rușine părinților, păreri de rău și lacrimi aici, și după aceea când nu vor avea ce rod să aducă lui Dumnezeu dintre copiii lor pierduți spre păcatul cel despărțitor de Dumnezeu, dar unii din părinți s-au pierdut și ei cu tot cu copiii lor, căci și părinții au părăsit mersul după cuvântul cel povățuitor din cer, și iată, am spus cândva că mor părinții prin copii și mor copiii prin părinți, o, că n-au vegheat la vreme mersul copiilor lor, iar când au slăbit copiii au slăbit și ei și au căzut de lângă sânul Meu și ei, iar Eu am vegheat mereu cu cuvântul, dar nu s-a mai luat aminte, nu s-a mai luat.

O, fiule creștin, plâng după tine acum, că te-am hrănit din cer multă vreme și te-am ținut aproape ca să-ți dau apoi fericirea cea veșnică, dar tu ai slăbit și n-ai înțeles veghea cea sfântă ca să nu cazi de la Dumnezeu. O, n-ai avut frică de Dumnezeu. Ți-ai risipit timpul vieții ca pe pământ. Te-ai dus spre fiii lumii, te-ai luat după ei, după gusturile și apucăturile lor bolnave. Ai slujit numai pentru trup, ai iubit odihna, voia bună, averea, numele, dar toate acestea te-au ruinat, și-au ruinat vremea cea pentru pregătirea ta ca să intri în viața cea veșnică și să ai acolo strânsură la care să tragi, să te aștepte s-o moștenești, și nu s-o pierzi ca pe aceea de pe pământ, care piere și nu rămâi cu ea. O, măcar să-ți strângi acum în inimă păreri de rău și căință pentru neascultare de Dumnezeu. Măcar să strigi cu rugăciune pentru tine și pentru copiii tăi, care au iubit mai mult veacul acesta care trece, iar pentru cel veșnic nu și-au strâns.

O, fiilor, o, creștinilor, strângeți-vă la Mine iubire de Dumnezeu și duh de umilință și de pocăință, că are nevoie sufletul de veșmânt, are omul vostru ce va să fie, are nevoie acolo. Omul este condamnat de păcatul săvârșit. Căutați să vă ierte Dumnezeu, să vă lase păcatele, să vi le șteargă, dar strângeți-vă de acum încolo ca să aveți trăire măreață acolo unde începe plata pentru cele lucrate aici.

Vorbeam cu Tatăl pe pământ, vorbeam de pe pământ, iar Tatăl vorbea cu Mine din cer și S-a lăsat auzit la botezul Meu în Iordan, și pe munte apoi când Tatăl M-a slăvit în lumină mare înaintea ucenicilor Mei, o, și Mă alinam vorbind cu El, iar pe Mine Mă auzeau ucenicii când vorbeam cu Tatăl pentru Mine și pentru ei.

O, fiilor, o, creștinilor, vorbiți și voi cu Tatăl, vorbiți și voi cu Mine, cu sfinții, cu îngerii, cu mama Mea Fecioara, vorbiți cu cei din cer, fiilor. Hrăniți-vă sufletele, hrăniți-l pe omul vostru ce va să fie după viața trupului. Faceți-vă odihnă îngrijită din vreme, o, că nu știți când vine Domnul, și ce veți face dacă sufletul nu are strânsură să stea înaintea Domnului cu bogăție, cu veșmânt, și nu gol?

L-am zidit pe om ca prin el să stea legate în lucrare cele ale facerii lui Dumnezeu, cerul și pământul, și iată, când se sărbătorește pe pământ un sfânt e și în cer sărbătoare, și din cer până pe pământ se întinde sărbătoarea, și iarăși, de pe pământ și până în cer, căci slava sfinților Mei este mare și vin cu ei întru venirea Mea precum este scris să vin.

Iar în ziua aceasta ierarhul Nicolae se așează cuvânt în cartea Mea cu voi, fiilor, și povățuiește arhiereste precum și Eu lucrez, Eu în el, și el în Mine, și aceasta este plata celor ce se sfințesc pentru Domnul pe pământ, iar Eu Mă slăvesc din mijlocul lor în vremea aceasta a venirii Mele, și spun aceasta ca să știe oamenii de pe pământ plata sfinților Mei, a celor ce iubesc pe Dumnezeu pe pământ.

— *Te-am iubit, Doamne, și am ales pentru viața mea să fiu iubirea Ta pe pământ și să o dau celor ce nu o au și nu o cunosc pe ea.*

Am vegheat ca un păstor blând și am împlânzit oameni cu inimă de fiară și i-am aplecat spre pocăință oprindu-i să facă răul asupra celor sărmani și neajutorați și nevinovați. Am scăpat de la viață cu păcat pe cei gata să cadă în acest noroi, păcatul, și i-am iubit mult pe oameni, căci simțământul milei așa m-a învățat.

Cad oamenii, cad din Dumnezeu și-și pierd calea și se duc pe calea pierzării prin păcat. Te învață Domnul calea cea fără de păcat, omule, dar cine să-ți vorbească ție despre veșnicie și să te învețe să crezi și să poți cu Dumnezeu?

Trebuie minuni, Doamne, căci neputința minții omului este multă și trebuie iubire să așezi în oameni, că mintea omului trebuie să fie iubire cerească. Eu așa am lucrat. Iubirea m-a păstrat pentru Tine și pentru oameni, dar trebuie minuni dacă altfel nu vine omul spre calea vieții. Fă-i pe oameni să Te cunoască și să caute după Tine și să Te iubească, iar Tu să le dai iertarea păcatelor, și apoi lumina Ta să-i cuprindă în ea și să umble ei în lumină, o, Doamne! Amin.

— Eu sunt lumina lumii, Eu și cei care stau în lumină ca să biruiască ei întunericul de pe pământ și din om și să fie mărturisit Dumnezeu peste tot pământul.

Eu ies cu voi spre oameni, fiilor din cetatea cuvântului Meu, și vor vedea mulți lumina Mea cu voi și din voi. Mă arăt oamenilor iubindu-i prin voi și învățându-i iubirea și cerul cu ei pe pământ.

Să piară păcatul de pe pământ și să rămână oamenii și să se facă ei fiii lui Dumnezeu, iubire să se facă ei așa precum Eu sunt!

Merg cu voi între oameni, fiilor. Slava Tatălui este cu noi, iar sfinții sunt tainici și sunt cu noi, și pace vouă, fiilor mărturisitori de Dumnezeu!

Har, har peste voi, fiilor!

Păstrați-vă întru umilință, întru mare umilință, o, fiilor! Amin, amin, amin.

[06/19-12-2023](#)